

Bože, ty si vykonal, aby blahoslavený Gerard podľa príkladu tvojho Syna snaživo pobýval v samote, prosíme, daj, aby sme posilňovaní modlitbou a pokáním boli pohotovejší v konaní kresťanských povinností.

Skrze tvojho syna Ježiša Krista, nášho pána, lebo on s tebou v jednote Ducha Svätého žije a kraľuje po všetky veky vekov.

18. máj

Blahoslavený Gerard Mecatti

* 1175 (Villamagna) - † 13.05.1245 (Villamagna)

V ranom veku sa stal „služobníkom rytierov“ v Ráde svätého Jána, v ktorom bol príkladom nezištnej lásky a dával všetok svoj majetok núdzným. Ako jeho cnosť rástla vďaka dokonalému súladu s milosťou, cítil potrebu vyhnať zo svojho života všetko, čo by ho mohlo odvádzať od spoločenstva s Bohom alebo brániť jeho úplnej samote. Keď stretol svätého Františka z Assisi, z jeho poznačených rúk prijal rúcho menších bratov. Napriek tomu však neopustil Rád svätého Jána; celý život nosil na svojom rúchu biely kríž rehole.

Odvtedy sa utiahol do úbohej chatrče neďaleko od miesta svojho narodenia. Tam viedol najprísnejší život pustovníka, úplne pohltený kontempláciou a pokáním. Nosil vlasovú košeľu, bičoval sa, postil sa a neustále sa ponižoval. Tieto praktiky spôsobili, že sa rozšírila jeho povest svätosti. Každú noc, aby ho nevideli, zvykol prejsť na kolenách vzdialenosť troch míľ.

Nakoniec ochorel a boli poslané mníšky, aby sa oňho postarali. Jednej januárovej noci, keď sa ho sestra spýtala, či si niečo želá, s úsmevom odpovedal: „Áno, rád by som zjedol nejaké čerešne.“ Myslela si, že blúzni. On však trval na svojom a ona vyšla von čiastočne presvedčená, že nájde čerešne. Tam, v malom ohrade, uvidela čerešňu plnú veľmi červených a veľmi zrelých plodov „takých krásnych a čerstvých ako v júni“. Z tohto dôvodu je zobrazovaný v sivom rúchu, ale s krížom svätého Jána na hrudi, a s ratoľstou s červenými čerešňami.

Zomrel vo svojej pustovni, plný záslužných rokov a cností. Jeho telo je uložené pod hlavným oltárom v kamennom relikviári kostola vo Villamagne. Ešte v 17. storočí bolo jeho telo stále dobre zachované a neporušené; vyžarovalo príjemnú vôňu, čo sa dalo potvrdiť každý rok v deň jeho sviatku – druhý deň Turíc – keď bolo ukázané ľuďom.